

[Stensballe.]

til den økonomiske Politik, som Regeringen har ført Landet ud i, at gaa med til at øge Understøttelserne. Det gælder i øvrigt ikke alene paa dette Omraade, men vil ogsaa blive bestemmende for vor Stilling til andre Forslag, som kommer frem. Vi mener, at der her trækkes Penge ud af Produktionen, ud af Erhvervslivet, som gør mere Nytte dér, end de vil komme til paa denne Maade. Vi finder det i det hele taget ikke forsvarligt at følge med i den stærke Understøttelsespolitik, som Regeringen foreslaar. Det eneste, vi hører, er jo: Understøttelser — medens man i Stedet for burde støtte Erhvervene, hjælpe dem til større Produktion og til større Eksport. I saa Henseende er der Vanskeligheder nok, det ser vi Eksempler paa saa godt som hver eneste Dag.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa alle de Ændringsforslag, der er stillet; for de fleste af dem er der gjort saa grundigt Rede i Betænkningen, at jeg ikke behøver at gøre det her, men der er dog enkelte, som jeg gerne vil sige nogle Ord om. Det gælder først og fremmest Ændringsforslag Nr. 4 til Lovforslagets § 4, der, som jeg omtalte før, gaar ud paa at ophæve Lovens § 6, Stk. 3. Hvis dette sker, indføres der en Tvangsordning til Fordel for de faglige Kasser, idet der saa ikke længere ved Siden af disse kan være Kasser med Statsstøtte og omfattende Arbejdere fra alle Erhverv som efter Loven af 1927. Jeg finder, at dette er et Overgreb, og jeg finder, at saadanne Kasser lige saa godt kan være berettigede i vort Land som i andre Lande. Den ærede Ordfører (A. Johansen) sagde, at den Bestemmelse, som nu foreslaas ophævet, er overflødig, at der ingen Brug er for den. Ja, mit Parti har altsaa ikke ment, at den var overflødig, og Brug har der ogsaa været gjort af den, idet der i Kraft af Bestemmelsen har dannet sig en Kasse med Statsstøtte. Denne Kasse er i de 10 Aar, hvori den har bestaaet med Statsstøtte, vokset fra et Par Hundrede Medlemmer til et Par og tyve Hundrede Medlemmer, og vi har set det Særsyn, at der i de faa Dage, i hvilke der her i Tinget har været ført Forhandling om dette Lovforslag, er indkommet Protestadresser ude fra Landet. Da de overrakte Udvalget i Fredags, havde de faaet ca. 37 000 Underskrifter, og det blev sagt til Udvalget, at der blandt Underskriverne var Folk af alle Partier. Senere er der endda, efter hvad man har meddelt mig, indkommet 1 000 Underskrifter til. Det viser sig altsaa, at der er

en stærk Stemning for at bibeholde denne Bestemmelse, som i Virkeligheden er en demokratisk Bestemmelse. Men dette vil Fagforeningerne ikke gaa med til. Fagforeningerne ønsker den taget ud; og Ministeren har føjet Fagforbundene. Vi stempler dette som et Overgreb, og selv om: vi ikke kan forhindre det, har vi i hvert Fald Lov til at nedlægge den stærkeste Protest derimod, hvad jeg nu gør her.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem var dernæst inde paa Spørgsmaalet om Forhøjelse af Formuegrænserne. Noget saadant finder vi uforsvarligt under Hensyn til de økonomiske Konsekvenser deraf.

I Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 har vi endvidere foreslaaet den Bestemmelse, at en Kasse ikke maa staa i saadan Forbindelse med nogen Forening, Organisation eller Sammenslutning, som driver anden Virksomhed, at Kassens Stilling derigennem kan paavirkes. Det er en Bestemmelse, som vi finder paakrævet efter det Angreb, der gøres paa § 6, 3die Stykke — den Bestemmelse, der hjemlede Den kristelige Arbejdsløshedskasse Ret til at eksistere.

I Ændringsforslag Nr. 6 til § 7 har vi foreslaaet en tilsvarende Bestemmelse. Ogsaa den mener vi er vel begrundet, idet der i adskillige Tilfælde har været lagt Arbejdere Hindringer i Vejen for Optagelse i en faglig Arbejdsløshedskasse, naar de ikke samtidig vilde staa i den paagældende Fagforening. Det viser forskellige Tilfælde, som har været nævnt i Aviserne eller paa anden Maade er kommet til vor Kundskab gennem Aarene.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslag Nr. 8 til § 8. Den højtærede Minister stiller Forslag om, at Bestemmelsen i Lovens § 11, Stk. 2, sidste Punktum, udgaar; der staa i denne, at i øvrigt gælder vedrørende Svig mod Kassen de almindelige Regler om Straf og Erstatning. Det er en Bestemmelse, som blev indsat i 1927, og som altsaa har staaet i Loven i 10 Aar. Nu vil man have den fjernet under Hensyn til, at den ikke skulde være nødvendig, da de almindelige Regler i Straffeloven kan anvendes. Vi skulde ikke have noget imod, at den overhovedet ikke var kommet ind i Loven, men nu staa den der, og vi mener, det kan være vildledende baade for Arbejdsløshedskasserepræsentanter og for Medlemmer af Kasserne, hvis den nu fjernes. Derfor ønsker vi, at Bestemmelsen skal blive staaende, hvad vi stiller Ændringsforslag om.

Under Nr. 10 har vi stillet et Ændrings-